

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bunevestiri

Mă rotesc deasupra ieslei cuvântului Meu și Mă vestesc la porțile dintre cer și pământ și intru cuvânt în cartea Mea de azi. Amin, amin, amin.

Fiilor de la iesle, Mă binevestesc pe Mine Însuși cuvânt peste voi. Bucurați-vă că Domnul este cu voi și vă înconjoară cu harul Său și vă binecuvintează pentru El și pentru lucrarea Sa din zilele acestea! Amin.

Am venit cu sărbătoare și cu cete de îngeri în sărbătoare. Acum două mii de ani am trimis pe îngerul Gavriil să-Mi pregătească cuib în inima și în trupul Fecioarei care avea să Mă nască pe Mine Om între oameni. O, fiilor, cât de minunat lucrez Eu, Domnul, peste omul care se apleacă Mie ca să pot lucra peste el, căci apoi Eu îl încredințez din plin că Eu sunt și că lucrez pentru el. Am trimis pe îngerul Gavriil la Zaharia ca să binevestească venirea lui Ioan, botezătorul Meu, cel născut din femeie stearpă, iar după jumătate de an l-am trimis la Fecioara care avea să Mă nască pe Mine, Domnul, Om între oameni. Ea când a auzit vestirea îngerului s-a mirat, că era fecioară, dar Duhul Sfânt a umbrit-o pe ea, iar puterea Mea a cuprins-o, căci îngerul i-a zis: *«Iată, și rudenia ta, Elisabeta cea stearpă, a zămislit fiu așa bătrână cum este, că nimic nu e cu neputință la Dumnezeu»*. Atunci Fecioara mama Mea s-a încredințat pe deplin de vestea îngerului și a zis: *«Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău»*, și s-a dus apoi la Elisabeta, și salutând-o aceasta i-a zis: *«Fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul, că iată, cum a auzit salutarea Maicii Domnului meu, mi-a săltat în pânțele pruncului, cu bucurie»*. Atunci Fecioara mama Mea M-a mărit cu bucurie și s-a bucurat pentru Mine și pentru ea și pentru Israel. Amin.

O, fiilor de la iesle, așa lucrez Eu cu cei credincioși, cu cei ce cred făgăduințelor Mele. Trimit la ei îngeri și sfinți ca să-Mi fac sălășluire cu cei credincioși, să-i încredințez de Mine, și apoi Îmi fac cu ei lucrarea Mea și planul ei cel din veac proorocit din prooroci.

Când Eu am pețit-o pe Verginica pentru venirea Mea cuvânt în ea și din ea, tot așa am lucrat, și M-am ajutat cu îngerii luminii, cu îngerii vestirilor cerești, cu îngerii mângâierii și ai iubirii și cu sfinții binecuvântărilor Mele, căci sfinții din cer au fost cei credincioși între oameni pe pământ și M-am sălășluit în ei prin credința lor. Astăzi nu mai are omul bunăvoință pentru Mine. Astăzi nu mai vrea omul să fie sfânt ca să Mă aibă pe Mine lucrând peste el. O, astăzi Mi s-au închis toate drumurile spre om, dar Eu lucrez tainic, și sunt Cel tainic și Îmi fac copii ucenici, că am putere, și cu ea îi umbresc pe ei și îi fac credincioși, și sfinți îi fac apoi, căci credința rodește iubire de Dumnezeu în om.

O, fiilor străjeri la ieslea aceasta de cuvânt, bucurați-vă că Domnul este la voi și vă înconjoară cu harul Său și vă binecuvintează pentru El și pentru lucrările Sale din zilele acestea ale venirii Lui. Amin. O, pe cine să mai binecuvintez Eu pe pământ? Tot omul s-a dus de la Mine și slujește trupului în fel și chip, iar Duhul Meu hoinărește plin de durere că nu-Și mai află țința. Eu cu omul Mă mângâi, dar omul a uitat că e făptura Mea și s-a dus de la Mine. Aici la voi Mă binevestesc peste tot omul, dar omul este necredincios și nu se oprește să Mă audă și să Mă înțeleagă. O, dacă ar vrea omul să stea în voile Mele ziua și noaptea, aș trimite pe îngerii Mei la el și aș lucra cu el lucrarea Mea care așteaptă după om, dar omul stă în voile lui, nu într-ale Mele.

Voiesc, fiilor, să nu Mă odihnesc vestindu-Mă. Voiesc să vin mereu și să strig în lung și în lat peste om. Voiesc să Mă ajut cu omul ca să Mă binevestesc peste tot, să Mă ajut așa cum Mă ajut cu voi, să Mă creadă omul așa cum M-ați crezut voi și să-Mi sfârșesc de lucrat venirea Mea, și apoi să Mă odihnesc împreună cu omul pentru bucuria Tatălui Meu, Care Mă așteaptă să Mă

duc lângă El cu omul în brațe, cu oaia în brațe. Este scris în Scripturi de cea de a doua venire a Mea, dar omul scoate Scripturile Mele de la el și citește de pe pământ și crede ce citește el și se duce omul de la Mine.

O, când, omule, te vei trezi? Când te vei teme de cele ce faci tu? Când, oare? Venirea Mea iat-o, dar tu nu auzi și nu vezi. Lasă-Mi mâna să se atingă de ochii tăi, și apoi de sufletul tău și de urechea ta, omule. Mereu, mereu Mă binevestesc în preajma ta venit din cer ca să te trag de pe drumul pierzării, dar necredința ta ți-a luat frica de Dumnezeu, omule hoinar. Durerea Mea plânge în Mine pentru tine, că tu ești durerea Mea, omule, și te faci mereu durere pentru Mine. O, cum să te smulg dintr-ale tale ca să te așez întru ale Mele? Învăță-te cu Mine, omule, că de aceea am venit de la Tatăl cuvânt în calea ta. Iată, de aceea am venit din cer de la Tatăl. Am venit să vorbesc cu omul și să-l învăț cu Mine pe om. Ca să-i dau de lucru am venit, dar să-i dau Eu, nu să-și ia el, că dacă își ia el nu e bine. E bine să-i dau Eu de lucru, că omul nu știe ce este bine pentru el. Să Mi se dea omul Mie, și Eu să-l cercetez și să Mă uit în el și să-i dau Eu de lucru după cum văd Eu că trebuie să-i dau. Să nu-și ia omul singur, căci scris este: *«Mulți iau chip de slujitori ai dreptății, chip de apostoli ai lui Hristos, al căror sfârșit va fi după faptele lor»*. Și Mă uit pe pământ și văd oameni fără nici o statură, fără nici un căpătâi, și își iau singuri, și vin la poarta aceasta și zic că li se smeresc îngerii înaintea lor, iar ei își îngâmfa inima prin închipuiri trupești în loc să învețe de la Mine ce înseamnă trupul lui Hristos și capul lui Hristos prin care sporește creșterea omului în Dumnezeu. Mă uit pe pământ și văd pe om cum se bagă singur să-și ia chip de slujitor al Meu. Mă uit că omul își ia singur. Iată de ce am venit Eu din cer, de la Tatăl, pe pământ. Am venit să vorbesc Eu Însumi cu omul și să-l învăț ce să facă, ce să lucreze, că e bine să-i dau Eu omului de lucru, nu să-și ia singur. Omul s-a învățat fără stăpân. Nu-i place omului să aibă stăpân, dar vai omului fără povățuitor, fără stăpân, că acela își face singur, își face voia, și nimeni nu-l păzește, și nimeni nu-l întărește, și se zbate până cade, iar când cade nimeni nu-l ajută, nimeni nu-l ridică, fiindcă n-are sprijinitor, n-are stăpân care să aibă milă de el, iar sfârșitul lui este după faptele lui.

O, bine este să facă omul faptele lui Dumnezeu, dar să le facă în Dumnezeu și nu din fire, căci dacă omul nu trăiește în Dumnezeu, acela nu se cheamă că e viu, căci Eu așa am zis: *«Eu sunt Cel ce sunt»*. Iar acum zic așa: cine vrea să fie, acela să trăiască prin Mine și în Mine. Amin. Cine vrea să facă faptele lui Dumnezeu, să le facă în Dumnezeu, ca ele să fie la Dumnezeu, nu la om. Amin.

Ferice omului supus lui Dumnezeu. Eu am venit pe pământ să-i fiu omului stăpân, să aibă omul stăpân pe Dumnezeu, nu pe satana, căci fiecare își slujește stăpânul, și nu este nici un om fără stăpân, nu este, iar sfârșitul fiecăruia va fi după faptele lui la venirea Mea. Amin. Cine face faptele lui Dumnezeu sfârșește cu viața lui Dumnezeu și este viață înaintea Mea, iar cine face faptele diavolului sfârșește cu moartea, căci moartea este de la diavolul. Scris este în prooroci: *«Dați de la voi toate păcatele voastre cu care ați păcătuit și vă croiți un duh nou și un cuget nou, căci Eu, Domnul Dumnezeu, nu vreau moartea păcătosului, ci să se pocăiască și să trăiască viu»*. Amin.

Eu am venit din cer pe pământ cuvânt ca să vorbesc cu omul și să-i aduc aminte de cuvintele Mele cele rostite din vremurile de demult și să-l ajut din nou pe om, că omul e greoi de tot, și greu se urnește din locul lui. Omul se teme să nu-i fie foame, să nu-i fie frig; se teme omul că n-are ce mânca, se teme că n-are cu ce se îmbrăca, și de aceea aleargă mereu ca să aibă. O, greu îl mai urnesc pe om din starea aceasta. I-am dat omului pildă ca să-l liniștesc și să-l îndemn să aibă credință și i-am spus de păsările cerului, de crinii câmpului, de care am Eu grijă, și i-am spus omului să aibă grijă de Domnul, ca să aibă și Domnul grijă de el, dar nu face omul așa. El își ia singur, el își face singur. O, și de câte ori îi iau Eu omului cele ce-și face el ca să-l îndemn să le facă pe ale Mele, să-l îndemn să nu se mai joace de-a trăitul, ci să trăiască cu adevărat dacă

trăiește! O, e bine să-i dau Eu omului de lucru, nu să lucreze el de capul lui, nu să stea fără stăpân. Dar cum adică să-i dau Eu omului de lucru?

O, poporul Meu, poporul Meu, o, tu, cel învățat din cer, tu, cel învățat de Mine în zilele acestea! Eu pe tine te-am învățat ca pe cel mai mic din copiii Mei și te-am chemat la Mine ca să-ți dau de lucru, fiule, și ți-am dat. Iar cel ce a lucrat așa cum i-am dat Eu, acela este și acum, și lucrează lucrul ce i-l dau. Și cine n-a lucrat așa cum i-am dat Eu, acela a lucrat ca el, și s-a pierdut prin cele lucrute de el, și și-a luat plata prin fapte. Eu pe tine te-am învățat mereu, poporul Meu de azi, și ți-am spus să stai lângă cuvântul Meu ca să nu pieri. Să stai până voi veni, așa ți-am spus. Ți-am spus că voiesc să te ridic și să fac din tine lucrători pe potriva Mea. Am spus vouă că voiesc să fac din voi ucenici de ai Mei, doctori de ai Mei, învățători de ai Mei, zidari de ai Mei, croitori de ai Mei, servitori de ai Mei, preoți și arhierei de ai Mei să fac din voi, și să fiți neamul Meu cel sfânt de la venirea Mea; și am spus că vă voi da de lucru, ca nici unul din voi să nu fiți fără lucru, căci vai omului care vine la Mine ca să stea fără lucru!

Te-am învățat cu dor și cu iubire, poporul Meu, ca să te pot avea al Meu și de folos Mie, și ți-am spus să nu lucrezi pentru lume, ci să lucrezi pentru Mine ți-am spus, căci cel ce lucrează cu lumea pentru Mine, e una, iar cel ce lucrează cu lumea pentru el, e altceva. Am spus că cine lucrează cu lumea pentru Mine, acela să fie curat pentru Mine și să lucreze atent în lucrul lui cu Mine, ca să nu lucreze cu lumea pentru lume sau pentru el, că lumea vă mănâncă puterea din voi ca să n-o mai aveți; vă mănâncă frica de Dumnezeu din voi dacă nu sunteți atenți la Dumnezeu; vă mănâncă sfințenia pe care o lucrați, și apoi v-o pierdeți pe lângă trupurile lumești dacă nu sunteți pentru Mine lucrători în lume.

Am spus vouă, copii ai poporului Meu, să nu fiți nici unul fără lucru. Am spus să Mă ajutați ca să vă pot da de lucru, fiilor, căci voi sunteți nu o dată blagosloviți de Dumnezeu. Am spus că atunci când trage lumea la voi pentru ale ei cele lumești și trupești, nu mai trage Dumnezeu la voi, și rămâneți fără lucrul Meu. De toate te-am învățat, poporul Meu, și am pus pe tine preț scump, căci cei mai scumpi dintre oameni sunt creștinii, sunt cei ce iubesc pe Dumnezeu din toată inima lor, din tot sufletul și cugetul lor. Amin. Te-am învățat, poporul Meu, cum să te scoli, cum să te îmbraci, cum să mănânci, cum să mergi, cum să vorbești, când să vorbești, ce să vorbești. Te-am învățat cum să lucrezi, cum să te culci, cum să te odihnești, cum să veghezi, cum să Mă dăruiești și cum să fii al Meu dăruindu-Mă celor ce Mă văd la tine.

O, ce bine Mi-ar fi Mie să crești, poporul Meu, așa cum te-am crescut Eu pe tine, tată! Ce bine Mi-ar fi Mie ca tot sufletul care s-a lipit de acest izvor care curge la tine, de acest cuvânt care este cu tine, să se gândească cu mare înțelepciune, cu mare împlinire la fiecare cuvânt ieșit din gura Mea prin coborârea Mea de azi și să-i dea formă în el cuvântului acesta. O, de și-ar da îndeajuns seama fiecare născut cât de scumpe sunt aceste cuvinte, ar sta numai cu ele pe buze. O, de ar vedea cum se strâng cioată cei din cer pe lângă cei sfinți care rostesc cu buzele lor cuvintele Mele, cuvintele bunevestiri ale vieții ce va să fie după aceste cuvinte, ar căuta fiecare născut din cuvântul acesta să fie locaș al împlinirilor Mele cele pentru venirea Mea, să fie lucrător de la Mine pus pentru lucrul Meu de azi în mijlocul lumii cea fără Dumnezeu.

Am așezat acest cort sfânt în mijlocul oamenilor, și grăiesc aici cuvântul bunevestiri pentru tot pământul, și Îmi lucrez venirea Mea peste pământ ca să-l deprind pe om să înțeleagă ce este Duhul lui Dumnezeu și ce este duhul lumii. Duhul lui Dumnezeu este viață, și este în veci, iar duhul lumii este moarte, și se scurge în adâncul fără fund al morții.

Ascultă cuvintele vieții, omule pribeag, căci Eu, Domnul, nu vreau moartea păcătosului, ci vreau să se pocăiască și să trăiască prin cuvântul Meu, prin Mine, Cel ce suflu cuvântul bunevestiri, cuvântul învierii și al vieții veșnice peste tot omul de pe pământ. Amin, amin, amin.

Acum, fiilor din grădină, să cântați cântări de laudă mamei Mele Fecioara, căci ea nu și-a luat singură lucrul ei cel pentru Mine, și Eu i-am dat prin îngeri, iar ea a lucrat lui Dumnezeu și s-a bucurat și a cântat cu sufletul ei mărirea Domnului și mărirea ei. Măriți-o și voi în ziua

aceasta și cântați-i laude, fiilor, și luați din duhul credinței și al ascultării ei și al iubirii ei de Dumnezeu, căci ea M-a dat pe Mine oamenilor după ce îngerul a vestit-o pe ea că Mă va naște pe Mine, Sfântul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui Savaot, Cel ce eram din Tatăl mai înainte de toți vecii născut, și apoi născut Om din Fecioară mamă. Iată, și Eu îi cânt cu îngerii și zic: bucură-te, mama Mea și a celor ce ascultă de cuvântul Meu și îl păzesc pe el! Bucură-te, Fecioară mamă, căci tu ai fost din cuvântul Meu născută atunci când te-am vestit omului cel întâi zidit care a păcătuit prin neascultare și care a auzit din gura Mea vrăjmășia pe care am pus-o între Mine, Fiul tău, și între diavol și sămânța lui cea rea, căci așa am zis diavolului în auzul omului cel întâi zidit: *«Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Ea îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul»*.

Bucură-te, mlădița Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh! Bucură-te cu îngerii și cu sfinții! Bucură-te cu sufletul și cu trupul! Bucură-te cu Mine și cu poporul Meu cel mic, poporul Noului Ierusalim, neamul Meu cel creștinesc de pe pământ, cel curat și sfânt între neamurile pământului! Astăzi te cântă îngerii în cer și pe pământ, iar cei ce au lucrul sfânt pe pământ, te măresc, mamă, pentru Mine, căci Eu sunt Fiul tău și în cer, nu numai pe pământ. Și te bucură, mamă, că Dumnezeu este Fiul tău. Amin, amin, amin.

– *Mă bucur cu sfială, Fiule, căci Tu ești Dumnezeu, și așa ai voit Tu, să faci din mine cale a Ta spre om și să vii după el pe pământ și să-l atragi din nou la Tatăl Savaot, Fiule al Tatălui. Mă bucur cu cerul tot, Fiule Doamne, că poporul Tău cel mic crede în venirea Ta de azi, și nu mai e pentru cer mai mare bucurie ca această bucurie care vine de la credința în venirea Ta a celor mai mici între fiii cerului de pe pământ. Ei ne vor întâmpina pe toți cei din cer atunci când venirea Ta cea cu slavă văzută va coborî cerul pe pământ pentru viața veacului ce va să fie, Fiule al Tatălui, izvor al vieții veșnice țâșnit din pântecele meu cel fecioresc, după cum a fost cuvântul Tău cel de demult rostit prin gura proorocilor Tăi cei sfinți. Ei, fiii cei mai mici, vor fi cununa noastră de bucurie la venirea Ta cu cerul pe pământ, Fiule veșnic, Fiul meu Cel iubit, căci pentru Tine Tatăl întru mine a binevoit; pentru Tine. Amin, amin, amin.*

– O, auziți voi, copii din urmă, ce a proorocit din cer mama Mea pentru voi? Ea a spus să fiți voi cununa bucuriei celor din cer la venirea Mea cu ei pe pământ. Așezați-vă, dar, cunună cerească pentru Mine, cunună de mângâiere și de slavă pentru Mine, căci lumea este cununa Mea de spini, dar voi fiți trandafiri, fiilor de la venirea Mea. Trandafirul e pildă mare, căci el este frumos și își apără floarea și și-o îngrijește. Așa și voi, cu floarea voastră dați-vă Mie, iar cu trupul feriți-vă de păcat și de lume, ca nimeni să nu vă poată lua de la Mine, ca nimeni să nu poată să vă smulgă din brațul Meu, și ca să fiți veșnici și să fiți grădina Mea cea de pe pământ, grădina de flori vii, care știu să-și apere viața, care știu să-și apere floarea. Amin, amin, amin.

25-03/07-04-2000